

Salens Bænke, mens Fru Appel traadte frem paa Talerstolen og bød et elskværdigt Velkommen samt i kort og klar Form skildrede Askov Højskoles Udviklingshistorie, mens hun pegede paa dette eller hint Billede af Mænd og Kvinder, der havde levet deres Liv og udfoldet deres Gerning indenfor dens Mure.

Der var næppe mange blandt de Besøgende, som ikke følte, at de stod overfor en dygtig og helstøbt Personlighed, da de saa Fru Appels karakteristiske Raceansigt og hørte Klangene i hendes Stemme, mens hun talte om det Hjem og den Gærning, som er vokset frem under hendes Slægts Virksomhed paa dette Sted gennem to Generationer. Under Fru Appels og forskellige Læreres Ledelse blev hele Selskabet ført omkring i mindre Hold for at bese alt, ligesom de mange kostbare Samlinger til Klasseværelserne og de store Sale, der Aar for Aar har føjet sig til Bygningskomplekset i stedse større Format for at give Plads til det stigende Elevantal.

Skibelund Krat.

Ved Ankomsten til Skibelund Kl. 3 blev Selskabet modtaget af Fru La Cour Petersen, der foreviste og fortalte om Stedets berømte Mindesmærker. Imidlertid samlede der sig paa den amfiteatralisk formede Tilhørerplads, der omsluttes af Mindesmærker, godt og vel 2000 Mennesker. Det offentlige Møde indlededes med Poul Levins Sang og derefter talte

Fru Elna Munch

om Stuart Mill. Med dyb Forstaaelse af det centrale i den store Moralfilosofs Karakter: hans sjældne Finfølelse, ædle Retsind og den urokelige Konsekvens, som aldrig tillod ham at afvige fra de Spor, hvortil hans Teorier førte ham, skildrede Fru Munch Stuart Mills Liv, Forholdet til den Kvinde, han elskede og beundrede, og den Del af hans Forfattervirksomhed, der har aabnet nye Vidder for Kvindernes hildede Syn, og i mange Lande været ensbetydende med Kvindebevægelsens Gennembrud. Næste Taler var

Kultusminister Appel.

Efter at have takket for Indbydelsen udtalte Ministeren, at der i Virkeligheden ikke var nogen, der i Nutiden kunde staa frem og modsige Kvindernes Krav. Friheden paa Næringslivets Omraade har bevirket, at Kvinderne har erobret Danmark. Mange har den Forestilling, at Kvindernes Ligestilling vil

betyde, at de kaster sig ind paa Mændenes Omraade; men det skal siges, at Kvinderne hidtil har forstaaet at vælge de Omraader, hvor de hører hjemme. Jeg er fuldt overbevist om, at naar vi giver Kvinderne Friheden og Retten, vil deres Ydeevne øges. De vil omfatte alt, hvad der rører sig i vort Fok, med Interesse og Kærlighed. Trofastheden vil blive højnet, naar Kvinderne faar Ligestilling med Mændene. Det, jeg her siger, vil jeg bede dem betragte som et Haandslag fra Mændene! Vi ved, at der skal en Grundlovsændring til for at naa Ligestilling; men en saadan fører meget med sig. Jeg er overbevist om, at Kvinderne forstaaer, at de ikke bør forlange den, før Livet og den politiske Udvikling kræver den. Et Leve for, at Kvindernes Krav maa blive til Virkelighed, og at det maa blive til Styrkelse for vort Land.

Fru Hjælmer

havde som Udgangspunkt for sin Tale valgt en Allegori af Olive Schreiner, hvis Bøger om Kvindebevægelsen har vakt stærk Opsigt, ikke mindst fordi Forfatterinden er vokset op paa en Farm i det sydlige Afrika, hvor hun paa egen Haand er kommet til de samme Anskuelse, som hersker indenfor Valgretskredse. I Form af en Drøm skildrer Forfatterinden, hvorledes den gennem Generationer trælbundne Kvinde virker hæmmende paa Mandens Stræben mod Lyset, og hvor umuligt det er for det ene Køn at kæmpe for høje Maal, naar det andet ikke staar ved dets Side i Kampen.

Efter hver Tale lød stærkt Bifald, og Mødet sluttede med Jeppe Aakjærs smukke Sang: Der skrider mod Lyset et frelsende Tog —

Paa Hjemvejen fra Skibelund drejede mange Vogne af til højre for at aflægge et Besøg paa den modsatte Side af Kongeaenen. Snart efter var alle samlede i Hotellet, hvor Bordenestod dækkede til

Festmiddagen.

Denne var ganske nydeligt arrangeret. Kvinder fra Vejen havde samlet Tusinder af smaabitte, vildtvoksende Stedmodersblomster og spredt dem ud over Bordene, mens store Eksemplarer af Blomsten — Landsforbundets Symbol — prydede Servietter og Glas i Buketter.

Fru Munch, som utrættelig havde baaret Hovedparten af de to Dages Arbejde paa sine Skuldre, holdt den første Tale, hvori hun bragte Værterne, Vejen By, de offentlige Talere og de Delege-

rede en Tak for det smukke og vellykkede Landsmøde samt henvendte sig til Fru Appel med en speciel Tak fra Kvinderne, fordi Fru Appels Virksomhed afgav et saa fortrinligt Bevis for, hvad Kvinder formaar at udrette, naar der gives dem Lejlighed dertil. Frk. Christensen, Køge, ønskede at Landsforbundet maatte leve og trives, hvortil Kultusministeren med megen Humor replicerede, at han ønskede dets snarlige Død, thi det betød, at dets Formaal var naaet.

Blandt de mange Talere kan endvidere nævnes Frk. Caja Jensen fra Vejen, Herredsfoged Frost, der udbragte et Leve for Danmark, Kloppenborg-Skrumsager, Lærer Moesgaard fra Middelfart, Hr. Redaktør Thomsen, Bramminge, der udtalte sin Benndring for den Maade, hvorpaa Kvinderne havde ført deres Generalforsamling, Fru Hjælmer, Fru Gram-Poulsen og Frk. Hulda Petersen, der udbragte en Skaal for Fru Arenholt, som altid med største Taalmod og Elskværdighed havde lyttet til Raad og Anker angaaende Bladets Redaktion.

Talerne afvekslede med Sange og der indløb Telegrammer bl. a. fra Fru Rambusch, Fru Arenholt, Frk. Koppel, Foreningen i Borup o. s. v.

Først da Tiden nærmede sig Midnat og Nattoget fløjtede fra Perronen, skiltes de forsamlede for at rejse hjem hver til sin Egn og fortsætte Arbejdet med nyt Mod og nye Planer.

Den internationale Kongres i Buda- Post fra 15.-20. Juni 1913.

Landsforbundes har Ret til at sende 6 Delegerede og 6 Suppleanter til Kongressen. Heraf vælger Landsmødet de to, mens Resten vælges ved Lodtrækning af Forretningsudvalget, efter at dette gennem Kreds- eller Foreringsformændene har modtaget Navne paa Kvinder, som er villige til at rejse. Alle Delegerede og Suppleanter betaler selv deres Rejsseudgifter.

Mærk!

SANGBOGEN er nu udkommen i 3. Oplag og faas hos Frk. Asmussen, Ceresvej 13 og Fru Urth, Pilstræde 47.